

2. Ali je, če taka razlaga ne bi bila v skladu z načelom pravne varnosti, v nasprotju z zgoraj navedenima členoma omenjene direktive razlaga, v skladu s katero se za datum začetka teka zastaralnega roka šteje datum sodb Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), v katerih je bila določena sodna praksa v zvezi z restitucijskimi učinki (sodbe z dne 23. januarja 2019)?
3. Ali je, če bi bila taka razlaga v nasprotju z omenjenima členoma, v nasprotju z istima členoma razlaga, v skladu s katero je datum začetka teka zastaralnega roka datum sodb Sodišča, v katerih je bilo odločeno, da za restitucijski zahtevek lahko velja zastaralni rok (v bistvu sodbi Sodišča z dne 9. julija 2020, Raiffeisen Bank SA, združeni zadevi C-698/10 in 699/18), ali z dne 16. julija 2020, CaixaBank SA, združeni zadevi C-224/19 in C-259/19, ki potrjuje prejšnjo?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Pritožba, ki jo je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino vložil 23. maja 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. marca 2022 v zadevi T-281/21, Nowhere/EUIPO

(Zadeva C-337/22 P)

(2023/C 15/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopniki: D. Hanf, D. Gája, V. Ruzek, E. Markakis, agenti)

Druga stranka v postopku: Nowhere Co. Ltd

Predloga tožeče stranke

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo v zadevi T-281/21 v celoti razveljavi;
- tožbo tožeče stranke na prvi stopnji zoper odločbo drugega odbora za pritožbe v zadevi R 2474/2017-2, v celoti zavrne;
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo stroškov, ki so nastali EUIPO v tem pritožbenem postopku in v postopku pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

EUIPO v podporo svoji pritožbi navaja en sam pritožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da je bil z izpodbijano sodbo kršen člen 8(4) Uredbe št. 207/2009 (¹) s tem, da je v njej vsebovana ugotovitev, da bi odbor za pritožbe starejše neregistrirane pravice v Združenem kraljestvu, na katerih temelji ugovor, moral upoštevati kljub temu, da Združeno kraljestvo ob sprejetju izpodbijane odločbe ni bilo več država članica Evropske unije, prehodno obdobje, določeno v Sporazumu o izstopu (²), pa se je izteklo. To odpira pomembno vprašanje za enotnost, skladnost in razvoj prava Unije.

Splošno sodišče je napačno štelo, da je edini merodajni trenutek, ki ga je treba upoštevati pri presoji ugovora, datum izpodbijane prijave znamke Evropske unije, pri čemer

- i. je vprašanje določitve prava, ki se v zadevnem primeru uporabi *ratione temporis*, na eni strani, ter na drugi strani materialno pravno vprašanje zahteve glede veljavnosti starejše pravice na dan, ko EUIPO dokončno odloči o ugovoru, med seboj pomešalo,

- ii. se je opiralo na lastno napačno sodno prakso, ki je v nobene primeru ni mogoče prenesti na zadevni primer,
- iii. je prišlo do napačnih zaključkov zaradi neobstoja določb v Sporazumu o izstopu glede ugovorov, vloženi pred iztekom prehodnega obdobja zoper prijavo znamke Evropske unije,
- iv. ni upoštevalo sodne prakse Sodišča v zvezi z razlikami med postopkom za ugotavljanje kršitev in upravnimi postopki/postopki registracije, ter posledično napačno štelo, da
 - a. je obstajal konflikt med izpodbijano prijavo znamke EU in starejšimi pravicami v Združenem kraljestvu v obdobju med datumom izpodbijane prijave znamke EU in zaključkom prehodnega obdobja, in da
 - b. je tožeča stranka na prvi stopnji po zaključku prehodnega obdobja, imela upravičen interes, da s svojim ugovorom uspe.
- v. ni upoštevalo volje zakonodajalca in načela teritorialnosti pravic intelektualne lastnine, s tem ko je menilo, da morebitna pretvorba izpodbijane prijave znamke EU v nacionalne znamke, ki bi imele isti obseg varstva, kot izpodbijana prijava znamke EU v primeru njene registracije, ne bi vplivala na
 - a. interes tožeče stranke na prvi stopnji, da z ugovorom uspe, in
 - b. obstoj konflikta med starejšimi pravicami v Združenem kraljestvu in izpodbijano prijavo znamke EU,
- vi. ni dovolj upoštevalo besedila, to je slovnice in sintakse, določbe člena 8(4) Uredbe št. 207/2009, konteksta določb pravil 19(2)(d) in 20(1) Uredbe št. 2868/95 ⁽²⁾ glede dokaza starejših pravic, konteksta določb člena 42 Uredbe št. 207/2009 glede dokaza uporabe in zlasti ciljev člena 8(4) Uredbe št. 207/2009, ter bistvenega namena postopka z ugovorom, ki je zaščititi interese imetnikov starejših pravic, da se ohrani bistvena funkcija teh pravic zoper konflikte s kasnejšimi znamkami EU, če bi bile slednje registrirane.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (UL 2009, L 78, str. 1).

(²) Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo 2019/C 384 I/01 (UL L 29, 31.1.2020, str. 7).

(³) Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija)
22. septembra 2022 – AH**

(Zadeva C-608/22)

(2023/C 15/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: AH